

[Døcker.]

er i det Fugleliv, der nu heldigvis er skabt omkring i vore Parker og Søer. Dette har i Virkeligheden en betydelig opdragende Indflydelse. Denne Stemning giver sig bl. a. Udtryk i, at man ikke alene tænker paa Nyttvildtet, paa, hvor mange Pund Kød af den ene eller den anden Slags der kan fremskaffes ved Jagten, men at man ogsaa tager Hensyn til, hvad der færdes ude omkring af Vildt, som i og for sig ikke kan kaldes Nyttvildt, men som dog pynter i Landskabet. Hvilken Glæde og Fryd er det ikke for Folk, der har Øjet aabent for Naturens Skønhed, at se en Flok Vildgæs komme flyvende eller at se en Glente eller Ørn komme sejlende over vore Hoveder! Denne Stemning gør, at man ogsaa tager Hensyn til det egentlige Rovvildt og hævder, at det bør ikke udryddes, det bør høre med til den danske Fauna. Jagtloven maa derfor ogsaa paa denne Maade tage Hensyn til Vildtet, og det forekommer mig, at man i dette Forslag paa en heldig Maade har løst den stillede Opgave.

Men den, der vil drive Jagthaandværket, har selvfølgelig Pligt til at tage Hensyn til de Medmennesker, der ikke driver Jagt, og derfor forekommer det mig at være en overordentlig god Foranstaltning, at ingen maa bruge Jagtgevær uden at være ansvarsforsikret, saaledes at hvis nogen skulde komme til at beskadige andre Mennesker, vil disse altid kunne faa en Erstatning. Det har ikke altid været Tilfældet; de, der maaske har været de farligste, naar de skulde bruge et Gevær, og har forvoldt størst Skade, har ikke altid haft Midler til at kunne erstatte den forvoldte Skade. Jeg betragter det derfor som en overordentlig god Foranstaltning, at vi faar indført denne Bestemmelse.

Naturligvis er der mange Enkeltheder, der kan tales om. Jeg hørte Venstres ærede Ordfører udtale sig ret stærkt, ja, den ærede Ordfører mente endogsaa, at det var betænkeligt, om Lovforslaget blev fremmet i den nuværende Skikkelse. Jeg tror rigtignok, at de Bekymringer, den ærede Taler nærede, er stærkt overdrevne. Jeg skal villigt indrømme, at den stærke Graduering, om jeg saa maa sige, af Jagtkortene tilsyneladende medfører visse Vanskeligheder. I Parentes bemærket betragter jeg det nærmest som et Udslag af, at vi i vore Dage gerne vil bøje os for eller give det Udseende af, at vi tager Hensyn til det demokratiske, idet den, der kun vil jage paa et lille Areal, skal betale lidt, hvorimod den, der vil jage paa et større

Areal, skal betale mere; men det er den Slags Ting, som man, synes jeg, maa tage; og slet saa vanskeligt som fremstillet af den ærede Ordfører for Venstre tror jeg nu ingenlunde, det vil blive. Paa de forskellige Jagttegn, ikke paa det store Jagttegn til 20 Kr., som giver Jagtret overalt — der er der naturligvis ingen Arealgrænse —, men paa de mere lokale skal der være en Angivelse af Arealet, i hvert Fald eventuelt skal der være det; og vil nogen saa drive Jagt paa flere Arealer, maa han selvfølgelig tage et 20 Kr.s Kort.

Jeg erindrer, at der ogsaa er blevet udtalt Betænkelighed med Hensyn til, hvorledes det skulde gaa med de 2 Kr.s Jagtkort, som skal løses af den, der kun vil jage paa sin egen Grund, og som endvidere giver Ret til indtil tre Dages Fællesjagt om Aaret; man ved ikke, hvorledes det skal kunne ordnes. Det maa selvfølgelig være Bestyrelserne for de lokale Jagtforeninger, der ordner det. Jeg finder det for øvrigt ret rundeligt at holde tre Dages Fællesjagt i en enkelt Kommune; jeg tror, det vilde være heldigere i de allerfleste Tilfælde at nøjes med een Dag. Desværre har vi jo ikke saa meget Vildt her i Landet, at det behøver at beskydes ret mange Gange.

I det hele synes jeg, at de Indvendinger, der blev fremført af den ærede Ordfører for Venstre, var i høj Grad overdrevne. Jeg kan i det store og hele give Lovforslaget, saaledes som det foreligger, min Tilslutning. Kun vil ganske enkelte redaktionelle Ændringer efter min Opfattelse være nødvendige; men dem kan der jo blive god Lejlighed til at komme ind paa i Udvalget, naar Lovforslaget kommer til Behandling der. Det er, som sagt, mit Haab, at vi i denne Samling kan naa et Resultat i alt væsentligt, som det foreligger her. Dermed vilde der efter min Mening være skabt Betingelser for en Jagtlovgivning, som kan staa i nogen Tid, og som kan give Ro og Sikkerhed paa dette Omraade. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: I sin sidste Bog siger Knut Hamsun med stor Styrke eller lader Bonden Esra udtale det, at Menneskene lever af tre Ting og kun af tre Ting: Fisk, der drives op af Havet, Markens Grøde og af Skovfugl. Skovfugl spiller altsaa der, hvor den Udtalelse er faldet, en Rolle for den menneskelige Ernæring. Det gør den ikke hos os. Hvis vi vilde se paa dette Lovforslag under